

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie XII./2020
Senát II

Nález:

spisová značka	II. ÚS 348/2020
populárny názov	Dovolanie - splnomocnenie
sudca spravodajca	Peter Molnár
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	05.11.2020
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 2 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Splnomocnenie udelené advokátovi na "celé konanie", resp. zahŕňajúce podávanie opravných prostriedkov bez bližšej výslovnej špecifikácie druhu opravného prostriedku, treba vykladať tak, že zahŕňa aj dovolacie konanie.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľovo dovolanie v civilnom konaní bolo odmietnuté z dôvodu, že podľa najvyššieho súdu nebol platne zastúpený advokátom. Sťažovateľ však ešte v priebehu prvoinštančného konania udelil advokátovi plnomocnenstvo, v ktorom ho poveril, aby "podával opravné prostriedky", pričom nebolo špecifikované, či ide o riadne alebo mimoriadne opravné prostriedky. Najvyšší súd nepovažoval takto formulované plnomocnenstvo za dostatočné pre dovolacie konanie.
z odôvodnenia	Ústavný súd si je vedomý, že v právnej teórii a praxi sa vyskytujú dva odlišné názory na špecifikáciu plnomocnenstva udeleného dovolateľom advokátovi v dovolacom konaní. Prvý z týchto dvoch názorov vyžaduje striktné uvedenie priamo v texte plnej moci, že ide o poverenie na zastupovanie v dovolacom konaní, resp. v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Tento názor je odôvodnený tvrdením jeho zástancov, že plnomocnenstvo udelené pre celé konanie podľa § 92 ods. 2 CSP zaniká právoplatnosťou rozhodnutia. Podľa druhého právneho názoru platí, že plnomocnenstvo na „celé konanie“, resp. plnomocnenstvo udelené advokátovi oprávňuje splnomocnenca na všetky úkony splnomocniteľa i po právoplatnosti rozhodnutia, pretože dovolacie konanie nepovažuje za samostatné konanie, ale za súčasť konania ako celku. Argumentov svedčiacich v prospech tvrdenia, že dovolacie konanie je súčasťou konania vo veci ako celku, je niekoľko, pričom medzi najrelevantnejšie možno zaradiť delenie civilného sporového konania právnou teóriou na konanie základné (nachádzacie) a vykonávacie; základné konanie sa ďalej delí na konanie prvoinštančné a opravné, pričom dovolacie konanie je konaním opravným, pretože jeho cieľom je dosiahnuť opravu napadnutého rozhodnutia. Ďalší argument prináša, naopak, súdna prax a súvisí s rozhodovaním o náhrade trov konania. Ak by sa dovolacie konanie chápalo ako samostatné konanie, ktoré

	<p>nesúvisí s predchádzajúcim konaním, bol by povinný rozhodnúť o trovách dovolacieho konania najvyšší súd i v prípade, ak by vec vrátil súdu nižšej inštancie. Taktiež právna úprava poplatku za dovolanie je nastavená tak, že vo veciach poplatku za dovolanie rozhoduje súd prvej inštancie, na účet ktorého sa uvedený poplatok i platí. Za ďalší argument v prospech „celistvosti“ prvoinstančného, odvolacieho i dovolacieho konania považuje ústavný súd názor, vychádzajúci zo znenia § 92 ods. 2 CSP, podľa ktorého splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že plnomocnenstvo zaniká odvolaním zo strany splnomocniteľa alebo výpoveďou zo strany zástupcu, nezaniká právoplatnosťou rozhodnutia súdu. Majúc na zreteli účel základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti, ústavný súd si osvojil právny názor o celistvosti súdneho konania, ktorého súčasťou sú aj opravné konania, a teda i dovolacie konania.</p> <p><u>Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2020 porušené boli. 2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. 3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania. 4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov</p>	
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok</p>
<p>klúčové slová</p>	<p>zastúpenie, zastupovanie-povinné právne zastúpenie dovolanie-dovolacie konanie výklad (interpretácia)-formalistický plnomocnenstvo, splnomocnenie-udelenie</p>

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.